

Declaració institucional amb motiu del quart aniversari de l'1 d'Octubre

Serveis Matrius del CatSalut. Barcelona

Il·lusió, orgull, neguit, determinació i, sobretot, sentiment de pertinença, sentiment de poble. Són algunes de les emocions que vam sentir la majoria de catalans i catalanes minuts abans de les 9 h del matí de l'1 d'octubre de 2017. Just quan el poble català estava a punt d'exercir el dret a vot i arribaven d'arreu unes urnes que alguns encara busquen.

Ciudadans i ciutadanes de cada racó del país, sense importar res més que la voluntat, van i vam participar d'una manera o d'una altra en aquest gran repte col·lectiu, aquest gran èxit popular.

El nostre país estava a punt de viure un dels moments més rellevants de la nostra història. El moment fundacional de la República catalana. La llavor de la victòria i de la nostra llibertat. Un acte democràtic sense precedents, que es va fer tot i tenir un Estat obsessionat a impedir-lo. Un Estat que va subestimar la força del poble de Catalunya, enfortit per les conviccions democràtiques, pels anys i per les lluites.

L'1-O representa un punt d'inflexió en la història de Catalunya i la reafirmació del poble català en la seva sobirania i en la defensa de la democràcia. És un punt de no retorn. Una majoria de ciutadans del nostre país va sortir al carrer per exercir el dret a vot, passés el que passés.

És el dia en què el poble català va decidir que tenia dret a decidir el seu futur a les urnes.

Va ser el dia que el poble de Catalunya va lligar el seu futur a l'exercici de la democràcia, assolint una fita inimaginable sense la força col·lectiva.

La resposta va ser la violència. La repressió, la judicialització, la presó i un exili forçós. La impotència de l'Estat es va traduir en cops de porra contra la ciutadania que volia votar. Però ni la violència ni la intimidació van poder aturar un poble que havia decidit, havíem decidit, exercir la democràcia. I avui ens toca continuar, estirant aquella força, aquella energia que ho podia tot per culminar el camí a partir d'ara. I ho hem de fer amb tots els recursos que tinguem i arreu. Amb la força que ens dona aquella energia i complicitat amb la qual vam obrir els col·legis a les 9 del matí.

Catalunya tornarà a votar. El referèndum és la solució inevitable. I ho saben els catalans i catalanes i ho sap l'Estat. L'única opció que permet que tothom s'expressi lliurement.

Ara toca recuperar l'esperit del Primer d'Octubre. Constatant que quan treballem junts, quan aconseguim la comunió dels primers dies d'octubre, aquest país és imparable. L'1-O va ser possible gràcies al consens entre partits polítics i moviments socials, la complicitat d'institucions i ciutadania. I aquest n'ha de ser un dels aprenentatges. Avancem quan coincidim en un objectiu, només avancem quan generem grans consensos.

I avui són molt clars: fi de la repressió i referèndum. Autodeterminació i amnistia. Això és el que defensa Catalunya, la proposta inevitable si es vol resoldre el conflicte polític.

En aquest quart aniversari, aquest Govern reconeix, de nou, la força de la ciutadania de Catalunya que va fer possible l'èxit del referèndum de l'1 d'octubre. I aquest Govern es declara, alhora, hereu del referèndum de l'1-O i es compromet a continuar el camí cap a la independència.

En primer terme, forçant una negociació amb l'Estat espanyol. Però no només, sense renunciar a res.

Aquest Govern es declara orgullós del referèndum del Primer d'Octubre i es conjura a treballar per fer possible la culminació de la independència de Catalunya.

Volem fer de Catalunya una República al servei de tota la ciutadania perquè aquesta visqui millor. I això és el que farem.

Visca Catalunya lliure!